

بررسی تنوع فنوتیپی و پروتئینی عامل بیماری شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی در استان‌های گلستان و آذربایجان غربی*

Phenotypic and protein profile diversity of tomato bacterial
canker in Golestan and West Azarbaijan provinces

فهیمه نظری^{۱**}، غلامرضا نیکنام^۲، ابوالقاسم قاسمی^۱،
اسماعیل ترابی^۲ و سید محسن تقی^۳

۱- مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور، تهران

۲- دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

۳- دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

(تاریخ دریافت: آذر ۱۳۸۵، تاریخ پذیرش: آبان ۱۳۸۶)

چکیده

بیماری شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی در ایران، اولین بار در سال ۱۳۶۷ از منطقه ارومیه در استان آذربایجان غربی گزارش گردید. این بیماری موجب زخم (شانکر)، پژمردگی و خشکیدگی یک طرفه در بوته و ایجاد لکه روی برگ و میوه شده و در نهایت به زوال کامل گیاه منجر می‌گردد. در طی این تحقیق، ۶۴ جدایه باکتریایی از بوته‌های آلوده گوجه‌فرنگی مزارع استان آذربایجان غربی و گلستان جداسازی و بررسی گردید. بر اساس مشخصات مروفولوژیکی، بیوشیمیایی و خصوصیات بیماری‌زایی، تمامی جدایه‌ها تحت عنوان گوجه‌فرنگی مزارع استان آذربایجان غربی و گلستان جداسازی و بررسی گردید. بر اساس *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* شناسایی شدند. در تمامی مراحل شناسایی از نمونه استاندارد *Cmm* (NCPPB382) از آلمان) به عنوان شاهد در آزمون‌ها استفاده گردید. نتایج،

* قسمتی از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول ارائه شده به دانشگاه تبریز.

** Corresponding author: fahimehnazari_2003@yahoo.com

بیانگر وجود تفاوت‌های مشخص در توانایی استفاده از منابع مختلف و نقوش الکتروفورتیکی پروتئین محلول سلولی با استفاده از روش SDS-PAGE بود. دندروگرام داده‌های حاصل از خصوصیات بیوشیمیایی و الکتروفورز پروتئین با استفاده از نرم افزار NTSYS-*pc* Version 2.02e، روش UPGMA و ضرب جاکارد رسم گردید. تعداد سه گروه با درصد شباهت معادل ۷۷٪ در دندروگرام حاصل از داده‌های بیوشیمیایی و پنج گروه با درصد شباهت معادل ۸۶٪ در دندروگرام حاصل از داده‌های پروتئین مشخص گردید. نتایج فوق هتروژنی در بین جدایه‌های ایرانی با نمونه استاندارد، هموژنی بین جدایه‌های گلستان و آذربایجان غربی و وجود جمعیت‌های متفاوت در بین جدایه‌های مناطق مختلف را نشان دادند. این اولین گزارش از وجود بیماری شانکر باکتریایی گوجه فرنگی در استان گلستان است.

واژه‌های کلیدی: *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis*, شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی، ایران، آذربایجان غربی، گلستان.

مقدمه

گوجه فرنگی (*Lycopersicon esculentum* Mill.) میزان تعدادی از باکتری‌های بیماری‌زای گیاهی از جمله:

Clavibacter michiganensis subsp. *michiganensis* (*Cmm*)
Xanthomonas campestris pv. *vesicatoria* (*Xcv*)
Ralstonia solanacearum (*Rs*)
Erwinia carotovora subsp. *carotovora* (*Ecc*)
Pseudomonas syringae pv. *tomato* (*Pst*)

می‌باشد (*Jones et al., 1991; Bryan, 1933; Gleason et al., 1993*). از بین این باکتری‌ها *Cmm* و *Pst* روى میوه گوجه فرنگی ایجاد علائم می‌نمایند (*Bryan, 1933; Gleason et al., 1993*). شانکر باکتریایی گوجه فرنگی برای اولین بار در سال ۱۹۰۹ میلادی، در گلخانه‌ای واقع در ایالت میشیگان آمریکا مشاهده و در همان سال توسط Erwin F. Smith گزارش و در سال ۱۹۱۰ گزارش نهایی در مورد آن به چاپ رسید (*Smith, 1910*). وی اولین بار این بیمارگر را در نهایت بر اساس بررسی‌های انجام شده روی *Bacterium michiganensis* نامید، که در نهایت با نام *Bacterium michiganensis* شناخته شد.

ترکیبات دیواره سلولی، الکتروفوروز پروتئین و مشخصات بیوشیمیایی تحت نام *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* نامیده شد که امروزه نیز مورد قبول بوده و به کار می‌رود (Davis et al., 1984). در ایران نیز ادعا می‌شود اولین نشانه‌های این بیماری در سال ۱۳۶۷ در یک مزرعه گوجه‌فرنگی در حومه شهرستان ارومیه مشاهده شد. این مشاهدات در سال ۱۳۷۲ توسط مزارعی به ثبت رسید (Mazarei., 1993). در سال ۱۳۷۴ بیماری فوق در مزارع مرند، میانه و اطراف تبریز و عجب شیر مشاهده گردید (Mohammadpour, 1988). در سال ۱۳۸۳ عارضه جدیدی با علاطم خشکیدگی یک طرفه بوته گوجه‌فرنگی، رگه‌های قهوه‌ای رنگ روی ساقه و دمبرگ‌ها (شانکر) در مزارع استان گلستان مشاهده گردید. شدت بیماری در بعضی بوته‌ها به حدی بود که گیاه را کاملاً خشک نموده بود. تحقیق حاضر نتایج بررسی‌هایی است که در زمینه جداسازی، شناسایی و بررسی تنوع فنوتیپی و پروتئینی جدایه‌های عامل بیماری شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی انجام شده است.

روش بررسی

الف- جداسازی، نگهداری استرین‌ها و بررسی خصوصیات فنوتیپی: قطعاتی از برگ، ساقه و میوه‌ها با علاطم بیماری شانکر گوجه‌فرنگی در زیر جریان ملائم آب شستشو داده شد. نمونه‌ها به مدت دو دقیقه در آب مقطر سترون شستش شده و به هاون چینی سترون حاوی دو تا سه میلی‌لیتر آب مقطر سترون متقل گشته و به خوبی با دسته هاون له و یکنواخت گردیدند. بعد از گذشت پنج تا ده دقیقه یک لوپ از سوسپانسیون حاصل روی تشک پتی حاوی NA (Nutrient Agar) و SCM (Nutrient Broth Yeast extract) تکثیر شدند (Keleman, 1954; Fatmi & Schaad, 1988; Shirakawa & Sasaki, 1988). به منظور استفاده‌های بعدی، از هر استرین، یک نمونه به آب مقطر سترون انتقال و نمونه‌هایی نیز لیوفیلیز (lyophilize) گردیدند. آزمایش‌های فیزیولوژیکی،

بیوشیمیابی و تغذیه ای باکتری‌های جدا شده بر اساس روش‌های معمول باکتریولوژیکی (Schaad *et al.*, 2001) انجام گرفت.

ب- بیماری‌زایی: ابتدا بذور گوجه فرنگی (Early urban) در داخل گلدان‌های پلاستیکی حاوی مخلوط سترون رس، ماسه و خاک برگ به نسبت‌های مساوی کاشته شدند. جدایه‌های باکتریابی بر اساس روش Van Steeklenburg (1985) روی محیط NA تکثیر و در دمای ۲۶°C نگهداری گردیدند. بعد از گذشت ۲۴ ساعت، سوسپانسیونی از جدایه‌های باکتریابی تهیه شد. سپس کدورت سوسپانسیون‌ها (OD) در طول موج ۶۰۰ نانومتر با اسپکتروفتومتر در حد ۰/۲-۰/۱ تنظیم شد. این سوسپانسیون حاوی حدود ۱۰^۹ سلول زنده در میلی‌لیتر (cfu/ml) بود. با اسکالپل آغشته به سوسپانسیون فوق دمبرگ اولین برگ‌های حقیقی گیاهان چهار هفته‌ای گوجه فرنگی از نزدیکی ساقه برش داده شد. سپس بوته‌های آلووده گوجه فرنگی در اتفاق رشد با رطوبت نسبی ۸۰ درصد، حرارت ۲۵°C و تحت شرایط نوری ۱۶ ساعت روشناختی، ۸ ساعت تاریکی نگهداری شدند (Van Steekelenburg, 1985) و پس از دو تا پنج هفته میزان و شدت بیماری‌زایی بر اساس مقیاس اندازه‌گیری صفر تا پنج Frosheiser and Barnes (صفر=عدم وجود علائم، ۱=پلاسیده شدن برگ‌ها، ۲=قهوهای رنگ شدن حاشیه برگ‌ها، پیدایش زخم‌های قهوهای مایل به سیاه روی ساقه (شانکر)، ۴=خشکیدگی یک طرفه برگ‌ها، ۵=مرگ گیاه) مورد بررسی قرار گرفت (Frosheiser & Barnes, 1978). بعد از ظهور علائم بیماری، باکتری دوباره از برگ و بوته‌ها جداسازی و چند آزمون اساسی و افتراقی روی آنها انجام شد.

ج- آزمون فوق حساسیت: این آزمون در گیاه لاله عباسی^۱ (Four-O'clock) به روش Gitaitis (1990) و در گیاه توتون و شمعدانی به روش Klement *et al.* (1963) و Klement *et al.* (1990) انجام گردید.

د- الکتروفورز پروتئین: جدایه‌ها پس از چهار تا پنج روز رشد روی محیط NA در دمای ۲۷-۲۸°C، در یک میلی‌لیتر بافر NaPBS-EDTA (NaPBS-EDTA: pH=۷/۳) ۴۰/۵ میلی‌لیتر مولار، ۹/۵ میلی‌لیتر NaH₂PO₄.2H₂O، ۰/۲ مولار، ۸ گرم NaCl، ۱۸/۶ گرم

۱- *Mirabilis jalapa*

بررسی تنوع فنوتیپی و پروتئینی عامل بیماری شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی در استان‌های گلستان و آذربایجان غربی

EDTA و ۹۵۰ میلی‌لیتر آب مقطر سترون شده) سوسپانسیون و به مدت ۲۰ دقیقه در ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ گردیدند این کار سه بار به منظور کاهش پلی ساکاریدهای خارج سلولی (EPS) باکتریایی تکرار شد. رسوب باکتریایی حاصل از هر نمونه در یک میلی‌لیتر بافر نمونه حل و مقدار ۱۳۵ میکرو‌لیتر از محلول لایزوژایم (محلول ۴ درصد لایزوژایم (وزن به حجم) حل شده در ۵۰ میلی‌مولار با pH برابر ۷) به آنها افزوده شد. پس از چند ثانیه ورتسکس، نمونه‌ها به مدت دو ساعت در دمای ۳۷°C قرار داده شدند. به هر کدام از نمونه‌ها، سدیم دو دسیل سولفات (SDS; sodium dodecyl sulfate) با غلظت نهایی ۲۰ درصد اضافه و نمونه‌ها به مدت ۱۰ دقیقه در آب جوش ۹۵°C قرار داده شدند و سپس به مدت پنج دقیقه در ۱۰۰۰۰ دور سانتریفیوژ گردیدند. الکتروفورز پروتئین‌ها در ژل ۱۲ درصد پلی آکریلامید (polyacrylamid gel) در سیستم ناپیوسته (discontinuous) (به روش Laemmli 1970) انجام گرفت.

ژل در محلول یک در هزار کوماسی بلو (Coomassie blue) در متانول، آب و اسید استیک به نسبت ۱:۵:۵ به مدت دو تا سه ساعت رنگ آمیزی و در همان حلال بدون رنگ به مدت یک تا دو ساعت رنگبری و در محلول اسید استیک ۱۰ درصد نگهداری شد. باندهای پروتئینی رنگ آمیزی شده جدایه‌ها با یکدیگر و نیز با جدایه استاندارد *Cmm* (NCPPB382) اهدائی پروفسور رودولف ایشین لب (آلمان) مقایسه گردیدند (Ausubel *et al.*, 1987).

تجزیه خوش‌های (کلاستر): تجزیه خوش‌های یکی از روش‌های آماری چند متغیره است که با استفاده از آن می‌توان یک جامعه ناهمگن را به گروه‌هایی تقسیم نمود، بطوریکه افراد داخل هر گروه از لحاظ مجموعه‌ای از صفات به هم شباهت بیشتری داشته و با افراد سایر گروه‌ها متفاوت باشند. لذا این روش برای تجزیه داده‌هایی که در بین متغیرهای مربوط تا حدودی همبستگی وجود دارد روشی سودمند و بالقوه می‌باشد (Joanna & Eaton 1983). علاوه بر آن تجزیه کلاستر می‌تواند در پیدا کردن گروه‌های واقعی و بررسی آسان‌تر تفاوت‌های بین داده‌ها مفید باشد (Moghadam *et al.*, 1984).

به منظور محاسبه فاصله یا تشابه دو خوش‌های متعددی وجود دارد. که کارائی هر کدام از روش‌ها بستگی به نوع مطالعات و زمینه‌های کاربردی دارد. در تحقیقات کشاورزی

معمول‌ترین روش، UPGMA (Unweighted Pair-Group Method Using Arithmetic Average) است که تشابه یا اختلاف ژنتیکی بین ژنوتیپ و گروه، متوسط تشابه یا تفاوت آن ژنوتیپ با سایر ژنوتیپ‌های موجود در گروه می‌باشد (Gerami, 1984).

نتیجه و بحث

همچنین نمونه‌هایی با علائم مشخصه‌ی بیماری از مزارع آذربایجان غربی جمع آوری و به همراه نمونه‌های گلستان تحت بررسی قرار گرفتند (شکل ۱). سه تا چهار روز پس از کشت سوسپانسیون تهیه شده از قسمت‌های مبتلا، کلنی‌های گرد نامنظم، نسبتاً درشت، محدب، نیمرویی شکل، زرد، شیری و نارنجی رنگ روی محیط NBY و ۶-۷ روز پس از کشت، کلنی‌هایی به قطر ۱-۲ میلی‌متر به رنگ کرم مایل به خاکستری، گرد و آبکی رونده روی محیط SCM ظاهر شدند. تمامی جدایه‌ها تحت آزمون بیماری زایی روی گوجه فرنگی‌های چهار هفتاهی رقم Early urban و واکنش فوق حساسیت روی گیاهان توتون، لاله عباسی و شمعدانی قرار گرفتند که اکثر جدایه‌ها واکنش مثبت نشان دادند.

خصوصیات فنوتیپی و بیوشیمیایی از قبیل گرم مثبت بودن هوایی اجباری، تولید اسید در محیط c-Dye از گلوکز، آرایینوز، فروکتوز و سوکروز ولی عدم تولید اسید از آدونیتول، بتا-دی گلوکوزید، دولسیتول، سوربیتول، دکسترين، نشاسته یا گلیکوژن، رافینوز و راینوز، توانایی استفاده از سیترات و عدم استفاده از فرمات، گالاکترونات، مالونات، اگزالات و تارتارات، عدم احیاء نیترات به نیتریت در شناسایی جنس *Clavibacter* (Fatmi & Schaad, 1988) به کار رفت. رشد مطلوب بر روی آگار مغذی حاوی پنج درصد سوکروز، تولید اسید از فروکتوز و سوکروز ولی نه از دولسیتول، سوربیتول، اینولین یا آلفا-متیل-دی گلوکوزید، استفاده از سیترات و مالات به عنوان تنها منابع کربن و عدم هیدرولیز توئین ۸۰ در تشخیص گونه Davis *et al.*, 1984; Bradbury, 1986; Davis, 1986; Fatmi & Schaad, 1988;) *C. michiganensis*

(استفاده شد. Gitaitis, 1990; Van Den Bulk *et al.*, 1991

بررسی تنوع فنوتیپی و پروتئینی عامل بیماری شانکر باکتریایی گوجه فرنگی در استانهای گلستان و آذربایجان غربی

شکل ۱- علائم بیماری شانکر باکتریایی گوجه فرنگی مشاهده شده در استانهای گلستان و آذربایجان غربی

Fig. 1- Symptoms of tomato bacterial canker observed in Golestan and west Azarbaijan provinces

منفی بودن واکنش متیل رد، تایروزیناز، لوان و ۳-کتو لاكتوز و مثبت بودن واکنش‌های فسفاتاز و لستیناز، توانایی تولید گاز H_2S از پپتون، هیدرولیز ضعیف ژلاتین و توانایی استفاده از نمک‌های استات و سوکسینات به عنوان منابع کربن و عدم استفاده از پروپیونات، تولید اسید از قندهای دی سلوبیوز و دی مانوز و عدم تولید اسید از الکل شش کربنه مانیتول، رشد روی محیط کشت‌های CNS، TTC و آگار غذایی حاوی ۴، ۵ و ۶ درصد کلور سدیم و تحمل غلظت ۷ درصد نمک طعام در معین کردن زیر گونه *C. m. subsp. michiganensis michiganensis* (C. m. subsp. michiganensis) Schaad *et al.*, (2001; Bradbury, 1986) مورد استفاده قرار گرفت. بر اساس ویژگی‌های مرفو‌لوزیکی، بیوشیمیایی و تغذیه‌ای، جدایه‌ها در سه گروه کلی از هم متمایز شدند که ۷۷ درصد با هم‌دیگر مشابهت داشتند (جدول ۱).

تجزیه خوشه‌ای: گروه‌بندی جدایه‌ها با استفاده از برنامه NTSYS-pc Version 2/02e استفاده از روش UPGMA و ضریب Jaccard انجام شد. پس از تعیین میزان شباهت بر اساس ۵۵ خصوصیت فنوتیپی از جمله خصوصیات فیزیولوزیکی و بیوشیمیایی، بدون در نظر گرفتن وزن (Un weighted Pair-Group Method Analysis)، چهار گروه عمده به شرح زیر تشخیص

داده شدند (شکل ۲):

گروه I: این گروه جدایه‌هایی از *Cmm* بودند که از آذربایجان غربی جمع آوری شده بودند و در بین خود نیز تفاوت‌هایی داشتند.

گروه II: این گروه شامل جدایه‌هایی بودند که از مناطق مختلف استان‌های آذربایجان غربی و گلستان جمع آوری شده بودند و به لحاظ تفاوت در برخی صفات بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی از گروه I متمایز بودند و در بین خود نیز در برخی از صفات تفاوت‌هایی نشان می‌دادند. جدایه استاندارد (NCPPB382) نیز در این گروه قرار گرفت.

گروه III: این گروه شامل جدایه‌هایی هستند که از مناطق مختلف استان آذربایجان غربی جمع آوری شده بودند و به لحاظ تفاوت در برخی صفات بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی از دو گروه I و II دیگر متمایز بودند ولی در بین خود نیز در برخی از صفات فوق دارای تفاوت‌هایی بودند.

جدایه‌های گروه I و گروه II به ترتیب ۷۶/۶ و ۸۱ درصد و جدایه‌های گروه III حدود ۸۰/۵ درصد با جدایه استاندارد تشابه داشتند. جدایه‌های مورد بررسی در این سه گروه از خود حدود ۸۱ درصد شباهت نشان دادند.

همچنین یک جدایه از باکتری *Xanthomonas malvacearum* pv. *axenopodis*, به عنوان out group در این مقایسه به کار رفت که در گروه مستقلی قرار گرفت (IV)، (شکل ۲).

الگوی پروتئین جدایه‌ها: از بین ۶۵ جدایه مورد نظر، ۱۵ جدایه بر اساس بیشترین بیماری زایی در هر منطقه، انتخاب و نقوش الکتروفورتیکی پروتئین محلول سلولی آن‌ها بررسی شد. به منظور تفکیک باندهای همسان و چند شکلی در الگوهای به دست آمده از معیار حرکت نسبی (Relative factor) یا Rf استفاده شد. به طوری که از ابتدا تا انتهای باند از شماره ۱ تا شماره ۱۰ تقسیم بندی گردیدند، سپس باندها با دقت یک میلی‌متر از هم متمایز شدند. هر باند پروتئینی نماینده وجود حداقل یک ژن می‌باشد، بنابراین اطلاعات SDS-PAGE برای شناخت روابط نسب زایی در بین گونه‌ها مفید واقع می‌شود (Singh et al., 1991).

بررسی تنوع فنوتیپی و پروتئینی عامل بیماری شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی در استان‌های گلستان و آذربایجان غربی

جدول ۱- خصوصیات فنوتیپی جدایه‌های *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis*

جدا شده از گوجه‌فرنگی مناطق مختلف استان‌های آذربایجان غربی و گلستان

Table 1- Phenotypic characteristics of *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* isolates obtained from different tomato growing areas of west Azarbaijan and Golestan provinces

(Reaction) واکنش	Characteristics	خصوصیات
+	Gram reaction	واکنش گرم
-	Motility	تحرک
Y/V	Pigment	رنگ کلینی
-	Oxidase	اکسیداز
O	Oxidative / Fermentative	رشد هوایی / بی هوایی
-	Levan production	تولید لوان
+	Hypersensitive reaction	واکنش فوق حساسیت
+	Catalase	کاتالاز
+	Phosphatase	فسفاتاز
+	Aesculin hydrolysis	هیدرولیز اسکولین
-	Casein hydrolysis	هیدرولیز کازین
-	Tween 80 hydrolysis	هیدرولیز توئین ۸۰
w	Gelatin hydrolysis	هیدرولیز ژلاتین
+	5%NaCl tolerance	تحمل نمک طعام ۵ درصد
+	6%NaCl tolerance	تحمل نمک طعام ۶ درصد
+	7%NaCl tolerance	تحمل نمک طعام ۷ درصد
-	Nitrate reduction	احیاء نیترات
-	Urease	اوره آز
+	Lecithinase	لستیناز
-	Tyrosinase	تیروزیناز
+	Growth at 35°C	رشد در ۳۵ درجه سانتی گراد
+	Growth on TTC	TTC روی
+	Growth on CNS	CNS روی
+	H ₂ S formation	تولید H ₂ S از پیتون
-	Indole formation	تولید اندول
-	3-Ketolactose	تولید ۳-کتو لاکتوز
-	Methyl red	تولید مثیل رد

ادامه جدول ۱- خصوصیات فنوتیپی جدایه‌های *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis*

جدا شده از گوجه فرنگی مناطق مختلف استان‌های آذربایجان غربی و گلستان

Table 1 continued- Phenotypic characteristics of *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* isolates obtained from different tomato growing areas of west Azarbaijan and Golestan provinces

Action on Litmus milk		
(42%) +	Alkaline	قلیایی
(58%) +	Acidic	اسیدی
-	Reduction	احیاء لیتموس
درصد واکنش Percentage of reaction(+)	Carbon Source	منابع کربنی مورد استفاده
87.4	D-Glucose	دی گلوكز
70	Sucrose	سوکروز
47	Raffinose	رافینوز
100	D- Cellobiose	دی سلولوبیوز
34	Trehalose	ترهالوز
80	D-Fructose	دی فروکتونز
10	D-Ribose	دی رايبوز
35	Melibiose	ملی بیوز
66	D-Mannose	دی مانوز
58.4	D-Arabinose	دی آرابینوز
0	Lactose	لاكتوز
64.6	D-Melezitose	دی ملزیتوز
90	Ramnose	رامنوز
28	Maltose	مالتوز
0	Adonitol	آدنیتول
0	Dolcitol	دولسیتول

بررسی تنوع فنوتیپی و پروتئینی عامل بیماری شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی در استان‌های گلستان و آذربایجان غربی

ادامه‌ی جدول ۱- خصوصیات فنوتیپی جدایه‌های *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis*

جدا شده از گوجه‌فرنگی مناطق مختلف استان‌های آذربایجان غربی و گلستان

Table 1 continued- Phenotypic characteristics of *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* isolates obtained from different tomato growing areas of west Azarbaijan and Golestan provinces

درصد واکنش Percentage of reaction(+)	Carbon Source	منابع کربنی مورد استفاده
25	Mannitol	مانیتول
0	D-Sorbitol	دی سوربیتول
14	Dextrin	دکسترن
4	Inolin	اینولین
100	Citrate	سیترات
0	Fumarate	فرمات
0	Gluconate	گلوكونات
0	Benzoate	بنزوات
0	Malonate	مالونات
0	Oxalate	اگرلات
0	Galactronate	گالاكترونات
0	Tartarate	تارتارات
90	Acetate	استات
0	Propionate	بروپیونات
100	Succinate	سوکسینات
87.7	Lactate	لاکتات
7	α -methyl D- glucoside	آلfa- متیل دی گلوکوزید

.w. ۹۰ تا ۱۰۰٪ جدایه‌ها واکنش مثبت ضعیف نشان داده‌اند.

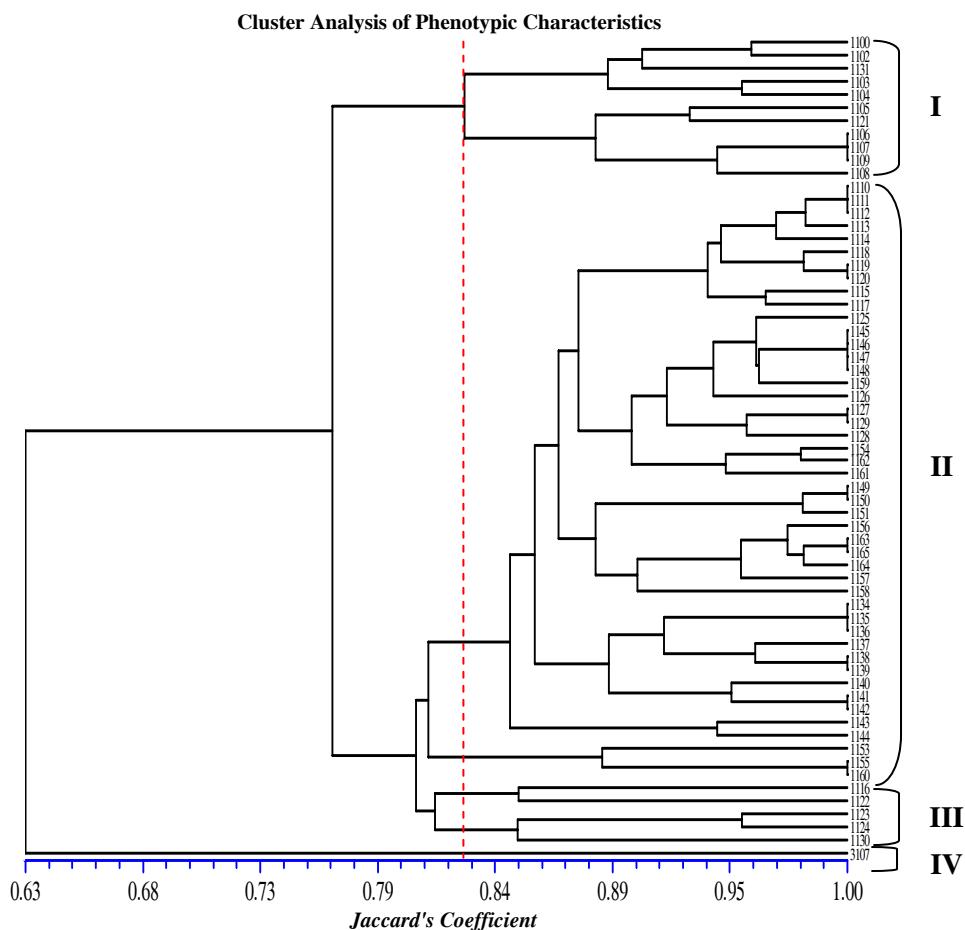
90-100 % of isolates with weak positive reaction.

:Y: زرد; O: نارنجی؛ V: رنگ‌های متنوع از قبیل: صورتی، قرمز، نارنجی و سفید.

Y: Yellow; O: Orange; V: Various colors such as pink, red, orange and white.

+: ۸۰ تا ۱۰۰٪ جدایه‌ها واکنش مثبت نشان داده‌اند.

80-100 % of isolates with positive reaction.

شکل ۲- گروه بندی جدایه‌های *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* عامل شانکر باکتریایی گوجه فرنگی بر اساس مثبت یا منفی بودن واکنش آزمون‌های بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی با استفاده از الگوریتم UPGMA (جدایه‌های ۱۱۵۱-۱۱۰۰ از استان آذربایجان غربی، جدایه ۱۱۵۳ از آلمان و جدایه‌های ۱۱۵۴-۱۱۶۵ از استان گلستان).

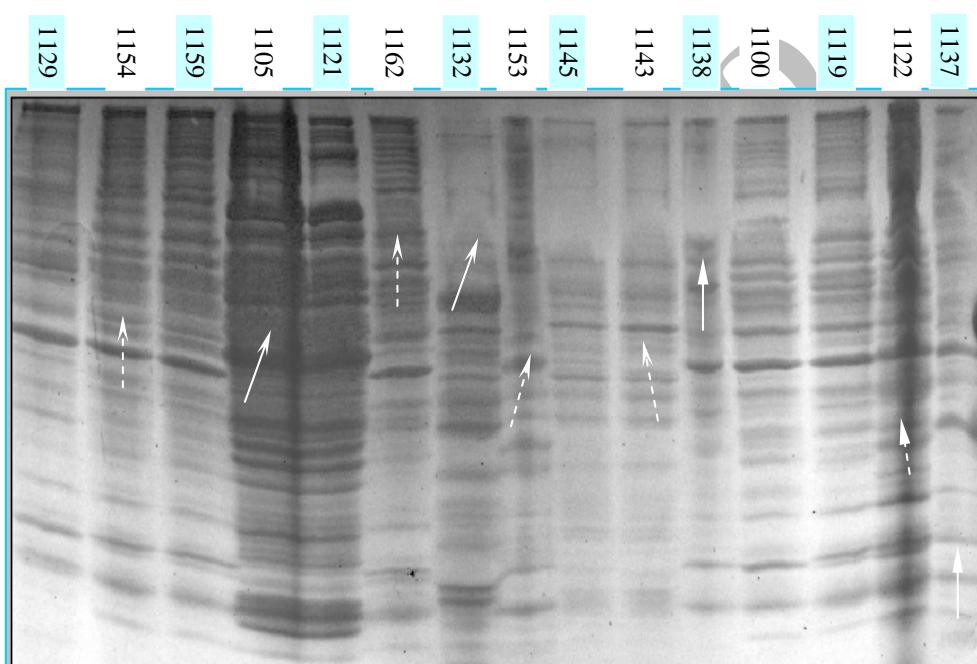
Fig. 2- Cluster analysis of *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* isolates, causal agent of tomato bacterial canker based on the results of biochemical and physiological test (+ & -) and using UPGMA method. (Isolates 1100-1151 from West Azarbaijan province, isolates 1154-1165 from Golestan province and 1153 from Germany).

بررسی تنوع فنوتیپی و پروتئینی عامل بیماری شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی در استان‌های گلستان و آذربایجان غربی

جدایه شماره ۱۱۲۹ در حرکت‌های نسبی معادل $0/8$ ، $2/3$ و $5/5$ ، جدایه‌های ۱۱۵۴ و ۱۱۵۹ در حرکت‌های نسبی معادل $0/8$ و $5/5$ ، جدایه‌های ۱۱۰۵ و ۱۱۲۱ در حرکت‌های نسبی معادل $0/8$ ، $1/5$ و $2/3$ ، جدایه ۱۱۶۲ در حرکت‌های نسبی معادل $0/8$ ، $2/3$ و $4/5$ ، جدایه ۱۱۳۲ در حرکت‌های نسبی معادل $0/8$ ، $1/5$ و $5/9$ ، جدایه‌های ۱۱۴۵ و ۱۱۴۳ در حرکت‌های نسبی معادل $0/8$ ، $1/5$ و $3/2$ ، جدایه ۱۱۳۸ در حرکت‌های نسبی معادل $0/8$ ، $2/3$ و $4/5$ ، جدایه‌های ۱۱۱۹ و ۱۱۲۲ در حرکت‌های نسبی معادل $0/8$ ، $2/3$ و $4/5$ و $5/5$ با جدایه استاندارد NCPPB382 تفاوت نشان دادند (شکل ۳). در بین جدایه‌های گلستان بیشترین تفاوت در حرکت‌های نسبی معادل $2/3$ و $4/5$ و جدایه‌های آذربایجان غربی در حرکت‌های نسبی معادل $1/5$ ، $4/5$ و $5/5$ بود. همچنین جدایه‌های گلستان بیشترین سلولی جدایه‌های $1/5$ با جدایه‌های آذربایجان غربی نشان دادند. نتایج الکتروفورز پروتئین سلولی جدایه‌های Cmm با استفاده از روش یاد شده تجزیه و به صورت دندروگرام در شکل ۴ نشان داده شد. همان گونه که در شکل دیده می‌شود پنج گروه کلی از نظر نقوش الکتروفورز پروتئین قابل تشخیص می‌باشند.

گروه I: جدایه‌های این گروه با یک باند اختلاف، ۹۶ درصد با همدیگر تشابه داشته و دارای ۲ زیر گروه بودند. میزان تشابه این گروه با گروه III (جدایه استاندارد NCPPB382) ۹۰ درصد بود.

گروه II: جدایه‌های این گروه با یک تا دو باند اختلاف، ۹۴/۸ درصد با همدیگر تشابه داشته و به ۳ زیر گروه تقسیم گردیدند. میزان تشابه این گروه با گروه III (جدایه استاندارد) ۹۰ درصد بود.

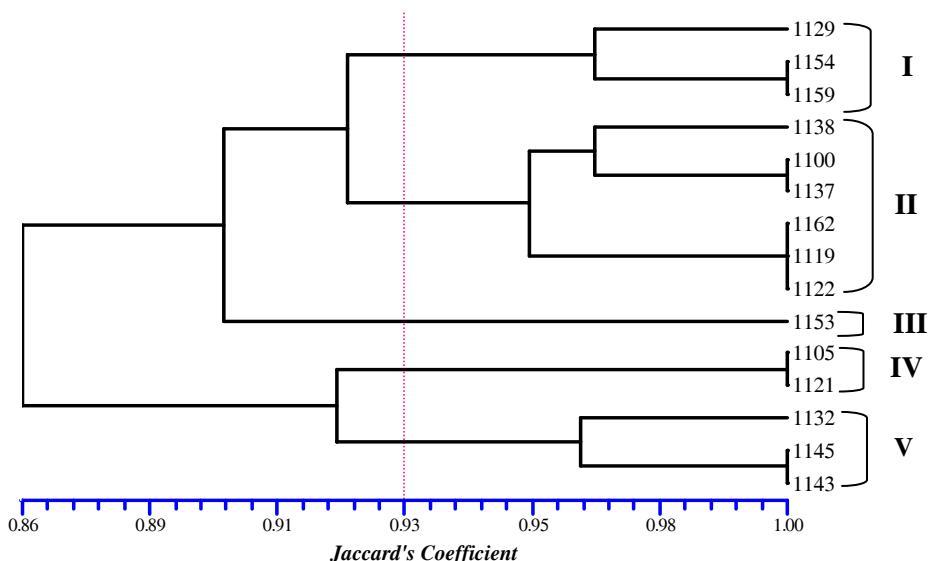

شکل ۳- مقایسه نقش الکتروفورزی پروتئین‌های سلولی جدایه‌های *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* در ژل پلی اکریلامید (جدایه‌های ۱۱۲۹، ۱۱۰۵، ۱۱۲۱، ۱۱۰۶، ۱۱۳۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۵، ۱۱۳۸، ۱۱۵۳، ۱۱۶۲، ۱۱۴۷، ۱۱۵۴، ۱۱۵۹، ۱۱۱۹، ۱۱۲۲، ۱۱۳۷ و ۱۱۳۸ از استان آذربایجان غربی؛ ۱۱۵۶، ۱۱۰۹، ۱۱۶۲ از استان گلستان و ۱۱۵۳ از آلمان). (NCPPB382).

Fig. 3- Comparing cell protein electrophoresis of *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* isolates on polyacrylamid (Isolates 1129, 1105, 1121, 1142, 1145, 1144, 1148, 1100, 1119, 1122 and 1147 from west Azarbaijan province; 1154, 1159, 1162 from Golestan province and 1153"NCPPB382" from Germany).

بررسی تنوع فنوتیپی و پروتئینی عامل بیماری شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی در استان‌های گلستان و آذربایجان غربی

گروه III: در این گروه جدایه استاندارد از آلمان جای گرفت.
 گروه IV: جدایه‌های این گروه با ۱۰۰ درصد تشابه در یک گروه مجزا قرار گرفتند. میزان تشابه این گروه با گروه III (جدایه استاندارد) ۸۶ درصد بود.
 گروه V: جدایه‌های این گروه با یک باند اختلاف، با همدیگر ۹۶ درصد تشابه داشته و دارای سه زیر گروه می‌باشند. میزان تشابه این گروه با گروه III (جدایه استاندارد) ۸۶ درصد بود.

شکل ۴- گروه بندی جدایه‌های *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* عامل شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی بر اساس داده‌های نقوش الکتروفورز پروتئینی با استفاده از الگوریتم UPGMA و ضرایب مختلف فاصله ژنتیکی (۱۱۲۹، ۱۱۰۵، ۱۱۳۲، ۱۱۲۱، ۱۱۴۵، ۱۱۴۳، ۱۱۳۸، ۱۱۱۹، ۱۱۰۰، ۱۱۲۲، ۱۱۱۹ و ۱۱۳۷ از استان آذربایجان غربی؛ ۱۱۵۴ و ۱۱۵۹ از استان گلستان و ۱۱۵۳ از آلمان).

Fig. 4- Cluster analysis of *Clavibacter michiganensis* subsp. *michiganensis* isolates, the causal agent of tomato bacterial canker based on data derived from protein profile, using UPGMA method and different coefficient of genetic distance (isolates 1129, 1105, 1121, 1132, 1145, 1143, 1143, 1138, 1100, 1119, 1122 and 1137 from West Azarbaijan province, 1154, 1159 and 1162 from Golestan province and 1153 from Germany).

بررسی الگوی پروتئین ژنتیپ‌ها با استفاده از SDS-PAGE نشان داد که الگوی پروتئین ژنتیپ‌ها در شرایط مختلف یکسان نیست و بیشترین تمایز نمونه‌ها از هم، در باندهای ۰/۸، ۱/۵، ۲/۱، ۴/۵ و ۵/۵ مشاهده شد. الکتروفورز پروتئین با SDS-PAGE در تفکیک زیر گونه‌ها تا حدودی موفق عمل نمود و توانست آن‌ها را در پنج گروه از هم متمایز سازد. بررسی الگوی پروتئین نشان داد که برای برخی از باندها تفاوت در وجود و یا عدم وجود و برای برخی از باندها تفاوت در شدت وجود دارد که این تفاوت در حرکت نسبی معادل ۳/۲ به وضوح قابل تشخیص بود. در واقع رفتار ژنتیپ‌ها از لحاظ بیان ژن در شرایط و مناطق مختلف ممکن است متفاوت باشد. علاوه بر این، یک سری پروتئین‌های مشابه نیز در همه شرایط وجود داشت. نقش پروتئینی حاصل، نشانگر تنوع بین جدایه‌ها بود. این تنوع با مقایسه‌های فنوتیپی حاصل از آزمون‌های بیوشیمیایی و تغذیه‌ای تا حدودی همخوانی دارد و نتایج حاصل از الکتروفورز pro وجود تنوع در بین جدایه‌ها را تأیید می‌کند. نتایج حاصل از این تحقیق تا حدودی با نتایج محمدی پور مطابقت داشت (Mohammadypour., 1988). در مورد تطابق نتایج حاصل از دنдрوگرام بیوشیمیایی با دندروگرام پروتئینی تا حد زیادی این انطباق برقرار است به عنوان مثال استرین‌های ۱۱۵۹، ۱۱۵۴ و ۱۱۲۹ در دندروگرام شکل ۴ (پروتئین) در گروه I قرار گرفته‌اند و این استرین‌ها در دندروگرام شکل ۲ (بیوشیمیایی) نیز در یک گروه قرار گرفته‌اند و به صورت پراکنده نیستند (گروه II) که این امر بیانگر انطباق نتایج می‌باشد. همچنین در بین اجزاء گروه IV از دندروگرام پروتئینی با گروه I از دندروگرام بیوشیمیایی این امر دیده می‌شود. در مورد نقش بیماری‌زایی در گروه‌بندی استرین‌ها، لازم به ذکر است که در ترسیم دندروگرام بیوشیمیایی اساساً فاکتور شدت بیماری‌زایی نقشی ندارد زیرا مطابق با سیستم رتبه‌بندی فقط بیماری‌زا بودن یا نبودن یک استرین و نه شدت آن که بصورت صفر و یک بیان می‌گردد قابلیت دخالت در تشکیل دندروگرام را دارد. در مورد دندروگرام پروتئینی نیز سعی شده استرین‌ها با ماکزیمم شدت بیماری‌زایی (نمود ۵ در سیستم رتبه‌بندی) از هر منطقه جغرافیایی انتخاب شوند. لذا در این دندروگرام نیز تنوع حاصله ارتباطی به تفاوت در شدت بیماری‌زایی ندارد و تمام استرین‌ها دارای شدت بیماری‌زایی حداقل و یکنواخت هستند. در مورد نقش منطقه جغرافیایی در ایجاد تنوع با توجه به دندروگرام شکل ۴ مشاهده

بررسی تنوع فنوتیپی و پروتئینی عامل بیماری شانکر باکتریایی گوجه‌فرنگی در استان‌های گلستان و آذربایجان غربی

شد که استرین ۱۱۲۹ که از منطقه خوی در استان آذربایجان غربی جدا شده بود با استرین‌های ۱۱۵۴ و ۱۱۵۶ که از استان گلستان جدا شده‌اند در یک گروه (گروه I) قرار گرفتند و این نشان می‌دهد که احتمالاً آن‌ها منشاء واحد داشته و ممکن است همراه با بذر از یک منطقه به منطقه دیگر رفته باشند. از طرف دیگر استرین‌های دیگر مربوط به آذربایجان غربی در گروه‌های مختلفی از قبیل I، II، IV و V قرار گرفته‌اند که نشان از وجود و ظهور گروه‌های مختلف از استرین‌های باکتری در یک منطقه جغرافیایی است که ممکن است به دلیل موتاسیون در طی سالیان متتمادی حاصل شده باشد.

نشانی نگارندگان: مهندس فهیمه نظری و مهندس ابوالقاسم قاسمی، مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور، صندوق پستی ۱۴۵۴، تهران، ۱۹۳۹۵، ایران؛ دکتر غلامرضا نیکنام و مهندس اسماعیل ترابی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز، ایران؛ دکتر سید محسن تقسوی، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز، ایران.